

indeholde en — gruppevis ordnet — Angivelse af de den tilhørende Værdipapirer, hvorhos man ved Nr. 23 foreslaar, at den Kurs, hvortil Værdipapirer opføres, skal udregnes for Værdipapirer, som Sparekassen ikke i 1 Aar har været i Besiddelse af, efter samme Regler som for de øvrige Værdipapirer. I Forbindelse hermed foreslaas ved Nr. 24, at faste Ejendomme, som Sparekassen maatte eje, ikke maa opføres til en Værdi, der overstiger Vurderingssummen til Ejendomsskyld.

For at sætte Revisorer i Stand til at kunne overbevise sig om Tilstedeværelsen hos andre Pengeinstitutter af Værdipapirer, der opføres som deponerede eller pantsatte hos disse, foreslaas ved Nr. 27, at det skal være Pligt for Sparekassebestyrelser at skaffe dem Adgang til saadan Undersøgelse.

Ved Nr. 28 paalægges det Revisorer at paase, at Forrentning og Afdrag af Laan foregaar efter de ved Laanets Ydelse fastsatte Bestemmelser.

Ændringsforslag Nr. 35 gaar ud paa, at Sparekasser skal kunne indkalde ikke blot Sparekassebøger, der er bortkommet, men ogsaa Indlaansbeviser og Modtagelsesbeviser.

I Henseende til det i en Menneskealder drøftede Spørgsmaal om det bestaaende Forhold, at et Antal Banker — i Modsætning til de øvrige — har Ret til at drive Sparekassevirksomhed paa samme Tid, som de ikke er underkastede Sparekassetilsyn, foreslaas i Lovforslaget ved § 16, at de skal kunne bevare denne Ret, men fremtidig skal være under Tilsyn af Sparekasseinspektøren, saa vidt Forholdets Natur muliggør det, og at de skal udsondre en særlig Reservefond for deres Sparekasseafdelinger til forøget Sikkerhed for Indskyderne.

Udvalget underkender ikke Betydningen af disse nye Bestemmelser, men er principielt af den Mening, at den foreliggende Lejlighed bør benyttes til at fastslaa Sparekassers Eneret uden Begrænsning til at virke under Benævnelsen „Sparekasser under Sparekassetilsyn“ og til at modtage

„Sparekasseindskud“. Efter at Kommission og Regering har foreslaaet og Landstinget vedtaget, at Banker i Henseende til Opnaaelse af Stempelfrihed for Bankbøger skal stilles lige med Sparekasser, er der saa meget mindre Grund til at opretholde disse Bankers nuværende Privilegium, ved hvis Ophævelse ogsaa det i Stempelovens § 157 givne Tilsagn om Ligestilling for alle Banker ved særlig Lov vil være fuldt indfriet.

Udvalget stiller derfor Ændringsforslag Nr. 37, der gaar ud paa, at de Banker, som i Henhold til den nugældende Sparekasselovs § 11 er berettigede til at drive Sparekassevirksomhed, i Løbet af 10 Aar skal afvikle deres Sparekasseafdelinger og fremtidig kun maa udstede deres Kontrabøger i Form af Bankbøger.

Ved Ændringsforslag Nr. 38 foreslaas nogen Forandring i Lovforslagets Bestemmelser om Straf og Bøder for Overtrædelser. Udvalget ønsker ikke, at Bestyrelsesmedlemmer, der gør sig skyldige i Besvigelser eller grov Uorden, skal kunne afskediges af Indenrigsministeren, men at de skal sættes under Tiltale, hvorimod Udvalget ønsker, at Revisorer, hvis de gør sig skyldige i grov Forsømmelse, skal kunne afskediges af Ministeren efter Indstilling af Sparekasseinspektøren i Stedet for, at de efter Lovforslaget kan ifalde Bøde.

Et *Flertal* stiller dernæst Forslag om, at § 20 skal udgaa. Den omhandler Oprettelsen af et „Sparekasse- og Bankraad“, hvis Hovedopgave skal være at fastsætte en for Sparekasser og Banker bindende Maksimalrente for Indlaan paa Kontrabog eller mod Indlaansbevis, en Rente, der dog skulde kunne fastsættes forskelligt efter de paagældende Institutters Art, Virkemaade, Beliggenhed og lignende Forhold.

Da Forslaget i Lovforslaget gaar ud paa, at et saadant Raad kun skal oprettes, saafremt der vedtages en Lov om Banker, hvori den tilsvarende Bestemmelse bliver gældende for Banker, vil det i og for sig være nødvendigt for Landstinget at stille Ændringsforslag til § 20, efter at Landstinget med Regeringens Tilslutning